

[Hans Hansen (Rørby).]

om, hvordan Valutakontoret havde virket, vil jeg sige, at det i Statistiske Efterretninger er oplyst, at Bygningsarbejdet ved et Husmandsbrug er 200 Kr. dyrere paa Grund af Valutacentralens Virksomhed med Hensyn til Indførsel af Glas og Træ og alle de Varer, som den hindrer i at faa ind i Landet. Den har derved hindret Byggeriet.

Det er vist rigtigt, naar det er fremhævet, at man ikke kan faa noget klart Indblik i, hvorledes Valutacentralen har virket paa Beskæftigelsen. Jeg tror, at Byggeriet har den største Andel i, at der er sket en Nedgang i Arbejdsløsheden, ikke blot derved, at der er kommet mange Haandværkere i Arbejde, men derved, at Teglværksindustrien og Transportvirksomheden har lagt Beslag paa Arbejdere, idet Byggeri er en Virksomhed, som udstrækker sine Virkninger til saa mange Sider. Det er det naturlige Forløb, naar der kommer Virksomhed i Gang. Jeg tror ingenlunde, at det kan paapeges, at Valutakontoret har haft Lod og Del i, at Beskæftigelsen er tiltaget. Tværtimod, alle Forhold maa tages i Betragtning, og da er det en Kendsgerning, at der gennem Valutakontoret og Toldpolitikken er kommet en Varefordyrelse, der netop betyder en Nedgang i Forbruget, en Nedgang i Produktionen og øget Arbejdsløshed.

Den højtærede Minister svarede paa mit direkte Spørgsmaal, om der var stillet Krav udefra om Valutakontoret, at det var der ikke. Men den højtærede Minister sagde jo i sin Forelæggelsestale, at netop de traktatmæssige Forpligtelser nødvendiggør, at der kan skrides ind. Det er altsaa ikke rigtigt. Den højtærede Minister siger, at det er den sunde Fornuft, der siger, at vi ikke kan give fri Indførsel, naar andre Lande gennemfører Restriktioner. Jeg tror dog, at det er et Spørgsmaal, om ikke Ministerens sunde Fornuft her er omdiskutabel. Alt, hvad der foreligger med Hensyn til Varebytning, giver netop den Betragtning Ret, at en fri Varebytning betinger den største Virksomhed, og der er intet, der taler for, at vi her i Landet skal beskytte Industrien eller opretholde en Importregulering, da alle saadanne Foranstaltninger bevirker, at det frie Erhverv maa bære Byrden, fordi enkelte Industrier faar en Fordel paa hele det øvrige Erhvervs Bekostning.

Derfor maa jeg fastholde, at der er ingen Begrundelse givet for Valutakontorets Opretholdelse, og jeg vil anbefale,

at man i Udvalget sletter de Bestemmelser i Lovforslaget, som omhandler det, og nøjes med den rent valutamæssige Del deri.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) behøver ikke at fortælle mig, at hvis man lægger Alverdens Handelsstatistikker fra et enkelt Aar sammen, kommer man paa et meget stort negativt Tal. Det har Retsforbundet nu gennem en Aarrække brugt til at bevise, eller søge at bevise, at hvad vi sagde paa dette Omraade, var forkert. Det er ikke det, der har nogen Interesse, vi ved meget godt, at der er skjulte Indtægter, Skibsfartsindtægter, forskelligberegnede Fragter o. s. v., det har ingen Interesse. Det, der har Interesse, er, om man, hvis Handelsbalance er saa negativ — i Danmark altsaa mellem 50 Millioner og 70 Millioner —, at den gaar over i Betalingsbalancen, saa kan fortsætte dermed, og det kan man ikke sige. Man plejer populært at sige Handelsbalancen. Det er naturligvis ikke rigtigt, man skal sige, hvis Handelsbalancens Underskud bliver saa stort, at det gaar over i Betalingsbalancen, det er ligetil, og jeg er meget glad ved, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har nævnt dette, for saa kan vi faa denne Skrøne ud af Verden, i hvert Fald har vi Lov til at haabe paa det.

Men jeg nævnte jo ikke Aarstallene 1914 og 1930 — vi kan ogsaa godt tale om disse Aarstal i og for sig —, men jeg stillede et direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby). Det ærede Medlem er jo saa forfærdelig ferm til at spørge, derfor synes jeg, han skulde svare for en Gangs Skyld. Jeg sagde, at i Aarene 1919 og 1920 var Underskuddet paa Handelsbalancen 3 000 Mill. Kr., jeg sagde ikke, at Underskuddet paa Betalingsbalancen var det, for det var Underskuddet paa Handelsbalancen, der var 3 000 Mill. Kr. Jeg spurgte saa det ærede Medlem, om han troede, man kunde fortsætte dermed; jeg spurgte det ærede Medlem, om han ikke mente, at dette Underskud paa Handelsbalancen paa 3 000 Mill. Kr. i Aarene 1919 og 1920 var Aarsagen til, at medens vi ved Krigens Slutning stod med et Overskud paa vor Betalingsbalance i Forhold til Udlandet, saaledes at vi havde Tilgodehavende i Udlandet paa 1 000 Mill. Kr., havde vi 2—3 Aar efter et Underskud paa 1 000 Mill.